
NIEWYROZUMNY (2) ai

e oraz o jasne.

sg m N niewyrozumny (1). ◇ I niewyrozumn(e)m (1). ◇ [f N niewyrozumną.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w. (z Cn) s.v. wyrozumiały oraz w objaśnieniu s.v. wyrozumieć.

Taki, którego nie da się zrozumieć; indefinitus Mącz; difficilis intellectu, inarticulatus Cn (2) : Indefinitus [...] Nieyálny/ niewyrozumny Mącz 168c; [A iefli ná jednem mieifcu ieft [nauka prawdy] w czym álbo niewirozumna/ álbo niedokładna/ ná drugim znaidzież iey wirozumienie fńadne FarnZnaj B].

Wyrażenie: »niewyrozumny język« (1): półzeptem gáią/ iż żaden tego niefłyfzy. A ná niektórych też mieyfćách/ ácz głofem/ ále nie wyrozumnem Ięzykiem GroicPorz i2v.

Synonim: niejasny.

Cf **NIEWYROZUMIANY, WYROZUMNY**